

БЕШЕ ПРЕЗ 1918 ГОДИНА КОГАТО ХРИСТО СМИРНЕНСКИ ДОИДЕ В ЧИТОЛИЩЕ "ХР. БОТЕВ" ИВ. "ТРИ КЛАДЕНЦИ" ДА СЕ ЗАПИШЕ ЗА ЧЛЕН НАЧИТАЛИЩЕТО. ЯВИ СЕ ПРИ МЕН КАТО СЕКРЕТАР НА ЧИТАЛИЩЕТО И ТАКА СЕ ЗАПОЗНАХМЕ. ОТ РАЗГОВОРА КОЙТО ВОДИХ С НЕГО РАЗБАРАХ ЧЕ Е ПРЯМ И ЧЕСТЕН МЛАДЕЖ И ВИЖДА ЯСНО ПРОТИВОРЕЧИЯТА В СЪВРЕМЕНОТО ОБЩЕСТВО.

ОТ ЧЕСТТОТО НИ ОБЩУВАНЕ В ЧИТАЛИЩЕТО, МЕЖДУ МЕН, САВА СТ. ЗЛЪЧКИН И ХРИСТО СМИРНЕНСКИ СЕ СЪЗДАДЕ БЛИЗОСТ И ВПОСЛЕДСТВИЕ НИЕ ТРИМАТА ЧЕСТО РАЗМЕНЯХМЕ МИСЛИ ЗА ТОГАВАШНАТА ПОЛИТИЧЕСКА ОБСТАНОВКА И МОРАЛНОТО ПАДЕНИЕ НА УПРАВЛЯЮЩАТА КЛАСА. ЧЕСТО ПЪТИ ХР. СМИРНЕНСКИ НИ Е ЧЕЛ СВОИ СТИХОВЕ, КОИТО СМЕТАШЕ ДА ПЕЧАТА. ОТ СТИХОВЕТЕ МУ ЛЪХАШЕ УВЕРЕНОСТ ЗА НОВ ЖИВОТ И РАЗПАЛЕНА РЕВОЛЮЦИОННА МИСЪЛ.

ФАКТА, ЧЕ САВА СТ. ЗЛЪЧКИН БЕ ХУДОЖНИКА НА "БАЛКАНСКИ ПАПАГАЛ" НИ НАВЕДЕ НА МИСЪЛТА ДА ЗАПОЧНЕМ ИЗДАВАНЕТО НА ХУМОРО-САТИРИЧЕН ВЕСТНИК С ЦЕЛ ДА БИЧОВАМЕ НЕДЪЗИТЕ НА ЗЕМЕДЕЛСКОТО УПРАВЛЕНИЕ. ДА СЕ НАГЪРЕИХ ¹/С ИЗДАВАНЕТО НА ВЕСТНИКА, САВА С. ЗЛЪЧКИН С НАРИКАТУРИТЕ И ЗЛОБОДНЕВКИ, А СМИРНЕНСКИ С СТИХОВЕ, РАЗКАЗИ И ДР., КАТО СЕ ЗААНГАЖИРА ДА ПРИВЛЕЧЕ И ДР. СЪТРУДНИЦИ.

НА 1919. ГОД. ИЗЛЕЗЕ ПЪРВИЯ БРОЙ НА "САТЪР". ИМАХМЕ ИЗВЕСТЕН УСПЕХ ВЪВ РАЗПРОСТРАНЕНИЕТО МУ, ОБАЧЕ СЛЕД ИЗВЕСТНО ВРЕМЕ ПОРАДИ ЛИПСА НА ХАРТИЯ И ВМЕШАТЕЛСТВО НА ЦЕНЗУЛАТА БЕХ ПРИНУДЕН ДА СПРЯ ИЗДАВАНЕТО МУО

МО ТОВА ВРЕМЕ СЕ ПОДВИЗ АВАШЕ КАТО "ПОЕТ" ЛЮБОМИР С. БОБЕВСКИ, С КОТОГО БЕХ В БЛИЗКИ ОТНОШЕНИЯ. ЧЕСТО ПЪТИ (АЗ) И ХР. СМИРНЕНСКИ СМЕ ЗАВАРВАЛИ САВА ЗЛЪЧКИН ДА ПИШЕ СТИХОВЕ И ЕДНА ПОЕМА ИЗ СТАРО ЕВРЕЙСКИЯ ЖИВОТ НА ИМЕ ДОКОЛНОТО СИ СПОМНИМ "ИРОДИАДА". СЪЩЕВРЕМЕННО И ЛЮБОМИР БОБЕВСКИ РАЗПРАВЯШЕ ЧЕ СЪЩО ПИШЕЛ ПОЕМА ИЗ ЕВРЕЙСКИЯ ЖИВОТ ЗА СМЕТКА НА ЕВРЕЙСКАТА ОБЩИНА КОЯТО ВЕЧЕ БИЛА МУ ДАЛА И ИЗВЕСТНА СУМА.

ТОВА СЪВПАДЕНИЕ НИ НАВЕДЕ НА МИСЪЛТА-МЕН И ХР. СМИРНЕНСКИ, ДАЛИ В СЛУЧАЯ САВА ЗЛЪЧКИН НЕ ПИШЕ ПОЕМАТА НА БОБЕВСКИ И НИЕ ПРИ ЕДНА СРЕЩА НАПРАВО ПОСТАВИХМЕ НА ЗЛЪЧКИН ВЪПРОСА? ДАЛИ НЕ ПИШЕ ПОЕМАТА ЗА Л. БОБЕВСКИ И ТОЙ НИ ПРИЗНА, ЧЕ ТОВА Е ВЕРНО И ЧЕ ВЪОБЩЕ ВСИЧКО ДО СЕГА ИЗЛЕЗЛО ОТ ИМЕТО НА Л. БОБЕВСКИ Е ПИСАНО ОТ НЕГО И ТО СРЕЩУ ЗАПЛАЩАНЕ.

НИЕ ГО УПРЕКНАХМЕ ЗА НЕГОВАТА БЕЗХАРАКТЕРНОСТ И СКРОМНОСТ И ЧЕ ПОЗВОЛЯВА НА ДРУГА ЗА НЕГОВА СМЕТКА ДА ПЕЧЕЛЯТ ИЗВЕСТНОСТ И ПАРИ. ТОВА РАЗКОЛЕБА ЗЛЪЧКИН И ТО ЗАПОЧНА ДА СЕ СРЕЩА ПО РЕДНО С БОБЕВСКИ.

НАСКОРО БОБЕВСКИ МИ ЗАЯВИ ЧЕ ЕВРЕЙСКАТА ОБЩИНА ИСКАЛА ЧАС ПО СКОРО НАПИСАНОТО ОТ ПОЕМАТА, ДА ДА ЗАРОЧНЕ ИЗДАВАНЕТО И.

ЕДИН ДЕН ПРЕЗ 1920 ГОДИНА, СЪБРАНИ ТРИМАТА ПО ВЪНУШЕНИЕ НА ХР. СМИРНЕНСКИ ЗАПИТАХМЕ ЗЛЪЧКИН ДАЛИ НЕ БИ СЕ СЪГЛАСИЛ ДА НАПРАВИ ИЗВЕСТНИ КОРЕКЦИИ В ПЪРВАТА ГЛАВА НА ПОЕМАТА И ТО ТАКА, ЧЕ ДА ВМЪКНЕ В СТИХОВЕТЕ ЕДИН АКРОСТИХ ОТ КОЙТО ДА СЕ РАЗБЕРЕ КОЙ Е АВТОР НА ПОЕМАТА. ГЛАВАТА СЕ СЪГЛАСИ И НАСКОРО ПРИ СРЕЩА ИЗВАДИ РЪКОПИСА И НИ ПОСОЧИ В ЕДНА ГЛАВА ДА ПРОЧЕТЕМ НАЧАЛНИТЕ БУКВИ ОТ ГОРЕ НА ДОЛ И НИЕ ПРОЧЕТОХМЕ ИЗРЕЧЕНИЕТО: "С. С. ЗЛЪЧКИН Е МОЙ АВТОР" ЦЕЛТА НИ НА ТОВА БЕ ДА КОМПРОМЕНТИРАМЕ АПОЕТА БОБЕВСКИ ПРЕД ОБЩЕСТВОТО.

ПОНЕЖЕ БОБЕВСКИ БЪРЗАШЕ С ПОЕМАТА ИТО ЗЛЪЧКИН МУ Я ВРЪЧИ И ЗАПОЧНА ДА СЕ ПЕЧАТА. КО СМИРНЕНСКИ ПРОДЪЛЖИ ДА ТЪРСИ НАЧИН НА НАМЕРЕНИЕТО ДА ИЗЛОЖИМ БОБЕВСКИ И СКОРО СЕ УСТАНОВИХМЕ ДА ИЗДАДЕМ ЕДНО СПИСАНИЕ В МАЛЪК ФОРМАТ В КОЕТО ДА ЗАПОЧНЕ ДА ПЕЧАТИМ ПОЕМАТА И ТО ЗАЕДНО С АКРОСТИХА И ТО ТАКА, ЧЕ ОТ ПРЪВ ПОГЛЕД ЧИТАТЕЛЯ ДА МОЖЕ ДА ВИДИ САМИЯ АКРОСТИХ, КАТО ЕДНОВРЕМЕННО С ТОВА И ИЗЛОЖИМ ПРОГРАМАТА СИФКРИТИКА И РАЗОБЛИЧАВАНЕ НА ПЛАГИОТОРИ.

ТАКА СЕ РОДИ СПИСАНИЕТО "ЕВРЕЙСКИ ОТЗВУЦИ". ПАК АЗ СЕ ЗАЕХ С НАМИРАНЕ НА СРЕДСТВА И ИЗДАВАНЕ НА СПИСАНИЕТО, А ЗЛЪЧКИН И СМИРНЕНСКИ С МАТЕРИЯЛА-СТИХОВЕ, СТАТИИ, РАЗКАЗИ И ДР.

СЛЕД ТОВА НАСКОРО ИЗЛЕЗЕ ПЪРВИЯ БРОЙ НА "ЕВРЕЙСКИ ОТЗВУЦИ" С УВОДНА СТАТИЯ И ПЪРВИТЕ СТИХОВЕ НА ПОЕМАТА С АКРОСТИХА. ГОЛЕМА БЕ РАДОСТТА НА СМИРНЕНСКИ И СИЛВЪИКИ ОТ РАДОСТ НАЗВАШЕ НАЙ ПОСЛЕ УСПЕХМЕ ДА РАЗВЕНЧАЕМ ЕДИН ПОЕТ.